

ÚTĚRNÍ Horácké noviny

2. PROSINCE 2014

Velbloud a jeho doprovod zastavil na návsi

JAKUBOV (ju) - Zatímco v Dukovanech teklo po bradách sádlo, v Jakubově se pustili do stavby tradičního betléma ze sena. Není to však ledajaký betlémeček! Figury jsou takřka životní velikosti a kdo ví. Jak pravil jeden ze stavějí-
cích: „Voni ty lidi bejvali dřív prej menší.“ Má pravdu. Ze zachovalých šatů i kosterních ostatků ze středověku víme, že lidé byli před pár stoletími opravdu znatelně menší. Co teprve v dobách starozákonních. To museli být hotoví hobiti.

Ale teď vážně. Figury jsou opravdu dokonalé a být jsou ze slámy, život z nich doslova dýchá. A to díky skupince lidí, která tento betlém již deset let staví. „Je to tak,“ ochotně vysvětluje starosta Miroslav Kabelka, který je do akce pocho-pitelně zcela ponořen. „V roce 2005, kdy jsme začali, bylo pouze šest postav. Svátá rodina a tři králové. Každý následu-jící rok přibývá alespoň jedna nová postava. V roce 2006 to byl oslík s volkem, potom přibyl beran s ovečkou a v roce 2008 přistál na střeše anděl.

Postupně přibyla další ovečka, a to už chtělo pastýře. Vyplatilo se to, přišlo jehně a k pastýři zase selka. Největší figurou je velbloud. Ten se sem dotrhmácel v roce 2010.“

Takový senosochař musí mít krásné srdce, kdo je autorem těchto krásných figur? „To jsou tady naše děvčata,“ mávne starosta hrdě rukou. A to je jen taková parta kamarádek, nebo jsou nějak organizována? Zajímáme se dál. „No, to je taková neor-ganizovaná kulturní komise,“

směje se šéf obce. „A hlavním výtvarníkem je paní Pařízková.“

Dnes deset let od prvního betlému by mělo být postav dvacet, pokud se podaří udělat ponocného. Věříme, že podaří. Zatím je na něho připraven kůl z mladého smrčku, ze kterého trčí asi dvaceti až třiceticenti-metrové pahýly větví. To proto, aby z kmene seno nesklouzá-valo. V podstatě taková kostra, kterou místo svalů obalí seno.

Dále se dozvídáme, že figury se nedělají každý rok znovu, ale jen se dokrmí novým senem,

protože přes léto vždycky zhubnou, jak se seno slehne. S tím, jak figur přibývá, má obec problé-
my, kde je takřka po celý rok skladovat. V obecní stodole muselo být zbudováno patro a betlém se vždy stěhuje tam.

A co příští rok? Kdo přibude? „Někdo určitě. Tu tradici bychom chtěli dodržet. Seno nám suší místní seniorky, takže materiál máme. Kdo, nebo co to bude, zatím ale nevím.“

Budete-li tedy přemýšlet o za-jímavém cíli na nějaký krátký výlet s vánoční tematikou, Ja-

kubov je stoprocentně správná volba. Najdete to snadno. Betlém je totiž pod největším rostlým vánočním smrkem na Vysočině. Alespoň Jakubovští o žádném vyšším neví. Ten jejich má dobře čtyřicet metrů. Osvětlení už ani nesundávají. Je tam celoroč-ně a vždy se akorát doplní něja-ká ta žárovka.

Když odjíždíme, betlém ješ-tě stále není hotov. Naštěstí je do stavby zaangażovaná i dcera starostova, která stavbu dokumentuje a ta nám hotové dílo slibuje poslat.

